

Bohaterska walka odpierająca bojowników o Stalingrad

Zacięte walki na południowym odcinku i w okręgu Donu. — Ciężkie straty w czołgach nieprzyjaciela. — Walki straży tylnych w Afryce Północnej. — Pomysłowe działania ofensywne w Tunisie. — Z wielkiej karawany pod Algierem zatopiono 36.000 TMB oraz 12 transportowców ciężko uszkodzono

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 22 stycznia.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na południowym odcinku frontu niemieckie wojska odparły z ciężkimi stratami dla bolszewików nieprzyjaciela przystępującego do przełamania na całym froncie, i odrzuciły przeciwnika przeciwnikiem w wielu miejscach. Dywizja czołgów rosyjska przy tym zdecydowanym natarciem silny nieprzyjacielski oddział piechoty. We wschodniej części Kaukazu niemieckie wojska w ramach ruchomego prowadzenia walk planowo odłączyły się od wroga.

Niemiecka grupa sił w Stalingradzie ciśnie okrążona

przez przeciwnika i silnemu nieprzyjacielskiemu naciskowi stawiająca zacięty opór, również wczoraj staczała ciężkie walki z o wiele liczbowo przewyższającymi nacierającymi siłami bolszewików. Mimo bohaterstwa obrońcy nie mogli obronę Stalingradu przeszkodzić wdarciu się od zachodu, co zmusiło ich do zajęcia przygotowanych stanowisk na parę kilometrów wstecz. W walce wręcz zniszczono większą ilość bolszewickich wozów pancernych.

W wielkim łuku Donu i nad środkowym biegiem Donu ciężkie zmienne walki trwają nadal.

Miejscowe działania nieprzyjaciela na środkowym odcinku frontu i na południowym wschód od jeziora Ilmeń spełzły na

niczym. Pod Wielkimi Łukami zniszczono 18 wozów pancernych. Na południe od jeziora Ładoga gwałtowne ataki bolszewickie załamały się o zdecydowaną obronę naszych wojsk. Nieprzyjacieli stracił tutaj 14 wozów pancernych.

W Afryce Północnej po zniszczeniu ważnych wojennych urządzeń opuszczono Misurata i Homs, straż tylną w zaciętych walkach odparty ataki nacierających nieprzyjacielskich sił.

W Tunisie kontynuowano pomysłowe własne działania ofensywne, zdobyto liczne nieprzyjacielskie bazy i rozbito nieprzyjacielskie grupy sił. Niemieckie myśliwce atakowały z powodzeniem obiekty ko-

lejowe i zestrzeliły 3 brytyjskie samoloty myśliwskie. Zwalczanie nieprzyjacielskiego wielkiego konwoju przy północno-afrykańskim wybrzeżu przyniosło dalsze sukcesy. Niemiecko-włoskie lotnictwo zatopilo 5 frachtowców o łącznej pojemności 36.000 tmb. i uszkodziło 12 transportowców po części tak ciężko, że trzeba się liczyć ze stratą 5 takich statków.

Stabe siły brytyjskiego lotnictwa bezplanowo bombardowały we wczorajszych godzinach wieczornych obszar zachodnich Niemiec. Ludność mieszkających powstała szkody w budynkach. Obrona przeciwlotnicza i myśliwce zestrzeliły 5 nieprzyjacielskich samolotów.

Sowiecka ofensywa zimowa

toczy się wciąż jeszcze na tych samych terenach strategicznych

BERLIN. Źródła wojskowe ponownie podkreślają, że sowiecka ofensywa zimowa prowadzona jest pod każdym względem z najwyższym napięciem sił i ma na celu zdobycie z powrotem życiowo ważnych dla Związku Sowieckiego obszarów wyżywienia i gospodarki zbrojeniowej na Ukrainie i w Zagłębiu Donieckim. Mimo od dziesięciu już tygodni bez przerwy przeprowadzanych wielkich ataków znajdują się jednakowoż Sowiety wciąż jeszcze na tych samych terenach strategicznych co i poprzednio i jeszcze bardzo daleko są oddalone od operacyjnych celów swojej ofensywy.

Również rozpoczęte 13 stycznia na odcinku Woroneża i nad jeziorem Ładoga nowe ataki nie zdołały w niczym zmienić tego stanu rzeczy. Podyktowane one zostały niewątpliwie myślą, by wpłynąć w ten sposób na użycie rezerw niemieckich i o tyle są bardzo wymowne dla oceny sytuacji na froncie południowym przez przeciwnika. Dowództwo sowieckie dąży widocznie do uniknięcia tego, by wskutek wzrastającej konsolidacji frontu niemieckiego i wskutek użycia nowych wojsk niemieckich na południu nie zrodziła się klęska dla atakujących. Poza tym panuje absolutna pewność co do tego, że po zimowym okresie wojny na

wschodzie z przewagą nacisku ofensywy sowieckiej nadejdzie tak samo jak w roku ubiegłym moment, kiedy zaplanują plany, inicjatywa i operacje dowództwa niemieckiego.

POŁOŻENIE NIEMIEC-NIONE.

W szczególności w ciągu ostatnich dni nie wydarzyły się na froncie wschodnim żadne wypadki militarnej natury, któreby mogły oznaczać widoczną zmianę położenia. Między Kaukazem a Donem odwilż wywołają taki stan dróg, który w silnym stopniu utrudnia obydwa stronom ruchy i działalność bojową. W rejonie Donu, gdzie obecnie Sowiety największe czynią wysiłki, toczą się nadal zacięte walki, w których wojskom sprzymierzonym udało się powstrzymać ataki sowieckie.

Również w rejonie obronnym Stalingradu toczyła się niesłabnąca zacięta walka, a oddziałom niemieckim, które walczyły już wśród wielkich braków, udało się ponownie odeprzeć ataki sowieckie. Punkt ciężkości tamtejszych walk nie spoczywa w pierwszej linii na terenie miasta Stalingradu, lecz w rejonie na zachód od Stalingradu, gdzie niemiecki front obronny zajmuje wielki łuk.

Sytuację nad jeziorem Ładoga charakteryzują według uzupełniających komunikatów ciągłe ataki i kontrataki, rozgrywane się w pełnych zmianach walkach. W aktywnej kontratakach wojska niemieckie odcięty w czterech miejscach lokalne wdarcia się przeciwnika i oczyściły teren w przeciwnatarciu.

AKTYWNOŚĆ OSI W AFRYCE.

Na północno-afrykańskim teatrze wojny trwa nadal, jak donoszą ostatnie komunikaty, rozpoczęta w północnym Tunisie aktywność wojsk Osi w rejonie Medjez el Bab. Niemiecko-włoska aktywność ofensywna osiągnęła tutaj wielki sukces taktyczny przez zdobycie ważnych pozycji przeciwnika na wzgórzach. Sukces ten wyraża się również wzięciem ponad 1000 jeńców i zdobyciem licznych materiałów wojennych.

Dla wojny totalnej

Wzmocniona praca wielkich obszarów gospodarczych Europy i Azji Wschodniej

Współpraca gospodarcza mocarstw paktu trzech. Zawarcie obszernych układów między Niemcami, Włochami i Japonią

Z Kwatery Głównej Führera, 21 stycznia.

Minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop i cesarsko-japoński ambasador Hoochi Oshima podpisali 20 stycznia tego roku w Kwaterze Głównej Führera „układ między Niemcami a Japonią w sprawie współpracy gospodarczej”. Tego samego dnia podpisany został również równorzędny układ między Włochami a Japonią przez królewsko-włoskiego ministra spraw zagranicznych hr. Deleazzo Ciano i cesarsko-japońskiego pełnomocnika Shunche Kase.

Wspomniane układy, zawarte na ten sam okres co i pakt trzech mocarstw i uzupełniające ten pakt pod względem gospodarczym, stanowią potężny kutek paktu trzech sprzymierzonych narodów. Kontynuując konsekwentnie zasadniczą ideę polityczną tego przymierza wielkich trzech mocarstw na daleką przyszłość podjęto obecnie w obszernych układach na wielką skalę zakrojone plany gospodarcze. W ten sposób wielkie obszary gospodarcze Europy i Azji Wschodniej z wszystkimi ich siłami zostają wprężone do pełnej pracy dla totalnej wojny przeciwko ich nieprzyjacielowi. Równocześnie układy te kładą podwaliny dla trwałej współpracy gospodarczej na okres powojenny między wielkimi obszarami gospodarczymi.

Układy określają wymianę wszelkiego rodzaju świadczeń gospodarczych i jej dalszy rozwój oraz ustalają współpracę we wszelkich zagadnieniach gospodarczych i finansowych.

TEKST UKŁADU.

Zawarty między Niemcami a Japonią układ w sprawie współpracy gospodarczej ma następujące brzmienie:

Rząd Rzeszy Niemieckiej i rząd cesarsko-japoński postanowili jeszcze bardziej ściśle zorganizować swoją współpracę gospodarczą celem wzajemnego wspierania się wszystkimi swoimi siłami gospodarczymi w czasie tej wojny przy budowie nowego porządku w Europie i w Wielkiej Azji Wschodniej, a po zwycięskim zakończeniu wojny dla przeprowadzenia przez każdą ze stron na swojej przestrzeni gospodarczej nowego porządku przez obszerne plany rozbudowy, które zapewnią dobrobyt i rozwój wszystkich uczestniczących narodów.

Dlatego uchwaliły one, co następuje:

Zawarcie umowy wykonawczej w Tokio

TOKIO. Równocześnie z podpisaniem w Kwaterze Głównej Führera układu między Niemcami i Japonią w sprawie współpracy gospodarczej zawarte zostały w Tokio między ambasaderem niemieckim Ottem i kierownikiem niemieckiej delegacji gospodarczej radcą państwa Wohlfatem z jednej strony, a cesarsko-japoń-

ARTYKUŁ 1.

Niemcy i Japonia będą popierały i rozbudowywały wymianę świadczeń gospodarczych między swoimi obszarami gospodarczymi pod każdym względem i wszystkimi siłami. Przy sprawozdaniu towarów i organizacji składów będą one wzajemnie się wspomagać i przeprowadzą ściśle współpracę techniczną.

ARTYKUŁ II.

Niemcy i Japonia przeprowadzą ściśle współpracę finansową dla ułatwienia płatności, jaka wyniknie w rezultacie postanowień artykułu I.

ARTYKUŁ III.

Niemcy i Japonia będą po-

zostawały w ścisłym kontakcie ze sobą celem co raz skuteczniejszego kształtowania swojej współpracy w dziedzinie realizacji ich polityki gospodarczej.

W tym celu obydwa rządy stale będą śledziły przez nadzwyczajnych pełnomocników rozwój stosunków gospodarczych między obydwojema krajami.

ARTYKUŁ IV.

Właściwe urzędy w obydwóch rządach ustalą konieczne do wykonania tego układu szczegóły.

ARTYKUŁ V.

Układ ten wchodzi w życie z chwilą jego podpisania i pozostaje tak długo w mocy, jak pakt trzech mocarstw, zawarty między Niemcami, Włochami i Japonią z 27 września 1940 r., czyli z 27 dnia dziesiątego miesiąca 15 roku ery Sywa.

Atak na Londyn

Wielkie zniszczenie i liczne pożary w obrębie miasta

PK. Na bojowych stanowiskach lotników niemieckich na Zachodzie leżała w noc na poniedziałek szczegółowa mapa Londynu.

Samoloty niemieckie w godzinach wieczornych ubiegłej niedzieli opuściły swe bazy macierzyste, gotując się do pierwszego ataku i w wielkiej liczbie wystartowały w kierunku na Londyn. Po tamtej stronie Kanalu spodziewano się ataku i obrona usiłowała wszelkimi środkami go odeprzeć. Nadaremnie setki reflektorów kierowały swe promienie przeciwko grożącemu niebezpieczeństwu, zaś ciężka artyleria przeciwlotnicza utworzyła gęstą za porę przeciwko atakującym samolotom. Świejące linie prze-

lotu kul lekkiej artylerii zenitowej nie mogły powstrzymać lotników niemieckich. Zbiornych atak wielkich sił powietrznych niemieckich ujawnił całą swą potęgę w setkach bomb kruszących i zapalających.

Warstwa chmur nad Kanałem rozwiała się jeszcze przed Londynem. Pod jasnym, gwiazdowym niebem atakujący wyraźnie ujrzeli morze domów. Skrety Tamizy z jej dokami i stoczniami, centrale handlu i przemysłu pomimo rozszalałej obrony, tworzyły doskonały cel.

W locie pikującym i obniżonym załogi ciężkich bombowców wzięły odpowiednie cele. Wyrzutnie zrzuciły tysiące kilogramów bomb, jak młotem

krusząc to, co znalazło się pod nimi.

Gdy samoloty wracały, zaobserwować się dały drugocące skutki potężnego ataku.

Nie zdążyli jeszcze londyńczycy cokolwiek przyjść do siebie, jeszcze światło dzienne nie zdołało przemóc odbłasku łun pożarowych, gdy we wczesnych godzinach porannych znowu silna fala niemieckich bombowców odwiedziła miasto. Jeszcze silniej błyska i grzmie gorączkowy ogień obrony. Jeszcze zacieklej szukają myśliwcy swej zdobyczy, lecz i tym razem bez skutku. Do zniszczenia poprzednich bomb wybuchowych przylaczają się dalsze celne pociski.

Nawrócenie

PEKIN. Jak donosi Domei z Tsinanu, w okolicach Szantungu i Kiangsu poddał się przeważającym siłom zbrojnym japońskim generał chiński Wuh Wawen z 40.000 żołnierzy.

Wkrótce po tym generał Wuh Wawen przemawiał przez radio do swych dawnych towarzyszy broni z pod reżimu Czungkingu. Stwierdził on, że czas zrozumieć bezużyteczność dalszego oporu wojsk Czungkingu wobec przystąpienia rządu nankińskiego do

wojny. Przemówienie to transmitowała radiostacja w Pekinie na wszystkie rozgłośnie w Chinach.

RZYM. Włochy posiadały w końcu 1942 r. 45.564.000 ludźmi, nie licząc terytoriów przyłączonych w ciągu wojny. W grudniu 1942 r. zawarto 22.653 związków małżeńskich. Liczba urodzin wynosiła 69.925, zaś zgonów 60.925 osób.

